

[Ib Christensen]

ser plus provenuet af en jordreform i høj grad nedbringe marginals-katten og derved komme ud over det problem, som er skabt ved lejeværdien, som er skabt på grund af den høje rente og den høje marginals-kat. Det må være en teknisk fremkommelig og socialt forsvarlig løsning, men se, om der er tiltag i det! Tværtimod er det næste punkt på programmet for folketinget her i aften jo noget, der går i stik modsat retning af den her antydede.

Jeg kan altså sige, at regeringsforslaget ikke kan overbevise os meget. Vi vil gerne være med til at diskutere det, men det bringer os jo ikke ud af stedet. Der er nogle teknisk rimelige justeringer, men det er sandt for dyden ikke meget, der sker. Der sker ikke noget som helst tiltag i retning af at løse dette alvorlige samfundsproblem.

Om de tre konservative forslag vil jeg sige, at det dog er det fedeste hykleri at blande denne skatteomlægning sammen med overenskomstforhandlingerne. For hvad er kendsgerningen? Kendsgerningen er jo, at den almindelige ejerboligejer også er indkomsterhverver, ofte lønmodtager, og det, han slipper billigere i skat, f. eks. ved lejeværdiens lempelse, det kommer han til at betale i højere skat af sin arbejdsindkomst, for ét sted skal pengene jo komme fra. Derfor er det simpelt hen aldeles vildledende.

Regeringen gør sig skyldig i nøjagtig det samme bedrag over for befolkningen, og det gør det sådan set ikke bedre, at de konservative synger med på denne falske melodi. Under skjul af, at man vil holde folks boligudgifter i ro, laver man en skatteomlægning, og de konservative vil jo altså gå meget vidt med hensyn til at fjerne lejeværdibeskatningen med det resultat, at skatten på folks almindelige arbejdsindkomster får et ordentligt drøn opad. Det er asocialitet, så det vasker sig, og det er ægte konservativt vare, må man sige. Den ideologiske forvirring gør sig dog alligevel gældende, hvis vi ser på lovforslag nr. L 148, hvor det konservative folkeparti, der påstår, at det er erhvervsvenligt, vil have en 25 pct.s højere lejeværdi for den del af ejendommen, der bruges til erhvervsformål, end for den del, der bruges til boligformål. Nå, men det må jo blive de konservatives egen sag. Jeg skal ikke spille flere ord på L 148. Jeg kan adressere de samme bemærkninger til det, som jeg fremsatte i forbindelse

med den del af regeringens forslag, som svarer til det konservative forslag.

Så vil jeg sige med hensyn til L 149, at også her er der tale om en begunstiggelse af kapitalstærke folk. Forslaget er jo decideret erhvervsfjendtligt, for det betyder en yderligere præmiering af passiv anbringelse af penge i jord og fast ejendom til skade for det erhvervsliv, der skal skabe arbejdspladser og beskæftigelse. Vi afviser altså blankt det konservative forslag og siger om regeringens forslag, at vi er villige til at snakke om det, og hvis regeringen er bevægelig i den rigtige retning, hvad jeg desværre ikke har store forhåbninger om, så vil vi også gerne samarbejde.

Waldorff (VS):

Det forslag, som regeringen har fremsat om lejeværdibeskatningen i 1980, mener vi i VS skal vurderes ud fra to synspunkter: for det første hvordan forslaget konkret vil virke på lejeværdien i det år, hvor det skal fungere, for det andet hvilken sammenhæng der er imellem dette forslag og den omlægning af ejerboligbeskatningen, som nu har stået på dagsordenen i 5 år, uden at der i øvrigt er rørt en finger i den anledning.

Med hensyn til det konkrete forslag sagde jeg allerede under forespørgselsdebatten om beskatning af jord og fast ejendom, at de stigninger, som er indeholdt i regeringens forslag, er beskedne, hvis man tager dem generelt. På den måde må man jo også sige, at regeringserklæringens målsætning om, at boligudgifterne ikke må stige hurtigere end lønudviklingen, sådan set er opfyldt.

Det vil altså være temmelig hysterisk at svinge sig op over de gennemsnitlige stigninger i lejeværdibeskatningen, og det er bl.a. en kommentar til hr. Erhard Jakobsens tale i går. Han sammenlignede boligejernes situation med lejernes og postulerede, at der for lejerne var tale om en fastlåsnings af huslejerne, og derfor burde det samme være tilfældet for ejerne. Det er selvfølgelig helt forkert. Der er ikke bare tale om, at der faktisk er stigende udgifter for lejerne, men disse stigninger vil oven i købet være en hel del større end for ejernes vedkommende, bare i det almenyttige boligbyggeri, og de vil være betydeligt større, når vi når over i det private udlejningsbyggeri.